



PIIRIKUVERNÖÖRIN HEINÄKUUN TIEDOTE 2018

Arvoisat G-piirin leijonat!

Uusi leijonakausi on alkanut 1.7.2018. Heinäkuussa lomaillaan ja otetaan vielä rauhallisesti näitä leijona-asioita, mutta elokuussa alkaa työ ja toimi. *4.8. kokoontuu työvaliokunta* Matarassa, Jyväskylässä ja *piirihallitus kokoontuu puolestaan 18.8.* Matarassa.

Ensimmäiset kokoukset on hyvä pitää kootusti, jotta henkilökohtaisesti voidaan tutustua toinen toisiimme. Myöhempiä kokouksia pyritään hoitamaan ”gotomeeting” -tyyliin. Viime kaudella onnistuttiin hyvin Olavi Vesasen johdolla näissä ”kaukokokouksissa”.

Nyt aloittaneena uutena piirikuvernöörinä haluan kiittää edeltäjäni Olavia mallikkaasti hoidetusta kaudesta samoin kuin koko piirihallitusta. Ei sovi unohtaa myöskään klubien leijonia ja leoja. Käsitykseni mukaan kaikki ovat pyrkineet suoriutumaan tehtävistään leijonahengessä. Olen saanut henkilökohtaisesti hyvää kannustusta ja onnitteluja uuteen tehtävään ja haluan tässä kiittää kaikkia, jotka jaksavat antaa viisaita neuvoja, joita varmasti tarvitsenkin.

Kausi oli sikäli poikkeava, että Olavi joutui yllättäen vastaanottamaan piirikuvernöörin tehtävät etuajassa. Samoin minä sain vastaanottaa IVDG:n tehtävät vuoden etuajassa. Olen huomannut, että piirissä vallitsee hyvä henki ja yhteistyöllä kaikki onnistuu. Uskon ja toivon, että alkanut kausi lähtee käyntiin myös yhteishengessä teemanaan ”lion aina lähellä”. Uusia ideoita otetaan mielellään vastaan. Varapiirikuvernöörille, jotka ovat minua kokeneempia leijonia, voi myös jättää aloitteita. Meillä on hyvä kuvernööriimi ja käsittelemme sitten aikanaan saamiamme ehdotuksia, aloitteita, moitteita ym.

Minulla oli puolisoni Siljan kanssa antoisa kaksiviikkoinen koulutus- ja seminaarimatka LasVegasissa, Nevadan osavaltiossa Yhdysvalloissa. Asuimme ja kokoustimme USA:n suurimmassa ja maailman kolmanneksi suurimmassa hotellissa, MGM Grand Las Vegas.

(Alkuperäisessä tekstissä oli useita kuvia matkan varrelta, mutta valitettavasti tiedostosta muodostui liian suuri eikä se avaudu kaikilla koneilla. Näin ollen piirin sivuilla on vain tekstiosa.)

Kaikki toiminnot tapahtuivat saman hotellin valtavissa tiloissa. Alkupäivinä eksyminen matkalla tilaisuudesta toiseen oli mahdollista. Meidän suomalaisten kouluttajana toimi paras mahdollinen asiantuntija – Jari Rytönen. Saimme opiskella suomeksi, onhan suomi ainakin vielä yksi harvoista lions-kielistä. Tosin englantia jouduttiin olosuhteiden pakosta käyttämään paljon – ainakin ne, jotka osaavat sitä minua paremmin. Selvisimme kuitenkin koulutiedoilla välttävästi.

Tuhansia leijonia ja leoja ympäri maailman oli kokoontunut juhlimaan uutta kansainvälistä presidenttiä, Gudrun Yngvadottiria. Hän tulee Islannista ja on historian ensimmäinen naispresidentti. Itse hän totesi olevansa ensimmäinen nainen Islannista – ei ensimmäinen naispresidentti. Hän sai valtavat aplodit ja ensi töikseen hän nimitti meidät kuvernööriksi omiin piireihimme.

Koulutuksen pääteemoja olivat arvatenkin klubien kehittäminen ja jäsenkampanjat. Valitettavan moni on joutunut jättämään leijonatoiminnan syystä tai toisesta. Me emme saa kuitenkaan lannistua tämän luultavasti vain hetkellisen notkahduksen aikana. Uusia leijonasukupolvina nousee. Meidän tehtävämme on tehdä meidän auttamistoimintamme (auttaminen saattaa olla mielekkäämpi kuin palvelu-), sillä olemmehan maailman tehokkain auttamisjärjestö. Leijonat toimivat rehellisesti ja oikeudenmukaisesti lupauksensa mukaisesti, ainakin Suomessa.

Uskon, että ympäri maailman klubit ja leijonat toimivat samojen periaatteiden mukaan. Kuitenkin kaikissa maissa on omat tyykinsä ja tapansa, mitkä poikkeavat esim. meidän käytännöstä. Auttaminen on kuitenkin kaikilla ”villakoiran ydin”.

Piirihallitusta koottaessa otin osalleni leo-henkilön vastuun. Tunnen heidän toimintaansa huonosti, mutta on aika nostaa leot enemmän esille. Tarkoitukseni on klubivierailujeni yhteydessä pyytää tilaisuuden niin salliessa jonkun leon mukaan tutustumaan klubitoimintaan. Pyydän jo tässä vaiheessa, että klubeissa ymmärrettäisiin nousevan sukupolven eli leojen merkitys ja heidän perehdyttämisen leijona-aatteeseen. Nimittäin ei ole itsestään selvä, että leo jatkaisi leijonakerhossa leokauden päätyttyä. Hänen on sisäistettävä klubin toiminta innostuakseen jatkamaan.

Klubin uusien jäsenten perehdyttäminen tulee aloittaa heti pienin tietoiskuin. Jos taas tietoa työnnettään liian paljon, saattaa uusi jäsen kylläntyä tietotulvaan ja vetäytyä taka-alalle. Mielestäni klubeissa tulisi vastuuhenkilöiden ottaa huomioon jäsenten tasapuolinen kohtelu niin ettei ns. kuppikuntia olisi, vaan keskusteluja käytäisiin avoimesti kaikkien kanssa.

Klubivirkailijoiden lisäksi lähinnä lohkon puheenjohtajien merkitys leijonasanoman eteenpäin viennissä on tärkeä. Jokainen ”vanha” leijona voi viedä tietoa leijonien periaatteista ja auttamistavoista ja -kohteista. Hyvä olisi korostaa, että klubien hankkimat varat menevät auttamiskohteisiin joko kotimaassa tai esim. ulkomaiseen katastrofikohteeseen.

Klubijohtajille jo tässä vaiheessa muistutuksena, että muistakaa klubissa ahkeroivien palkitsemiset. Minulle on muodostunut kuva, että klubeissa arastellaan palkita ansioituneita jäseniä. Tekojen ei tarvitse olla ”maata mullistavia”, mutta selvät kehitysyhtymiset on hyvä huomioda. Palkitsemiset on syytä antaa tilaisuudessa, jossa on mahdollisimman monta kuulijaa – ainakin puoliset. Kiitosta ei anneta koskaan liikaa! Kiittäminen tai muu huomioiminen nostaa jäsenen itsetuntoa ja antaa myös muille läsnäolijoille juhlavuuden tuntua. Tämä on yksi tapa lisätä viihtyvyyttä klubeissa. Muutoinkin klubeissa voitaisiin omaksua enemmän keskusteleva toimintatapa kuin vanhanaikainen ”pönötys”. Klubit kuitenkin sopivat itsenäisesti omat käyttäytymistapansa sääntöjensä puitteissa.

”Omalla lomalla”

Seuraavassa piti olla muutamia otoksia matkalta, mutta kuten edellä mainitsin tiedoston koko muodostui liian suureksi. Yleisnäkymä oli karu ja kuiva. Preeriaa ja vuoria riitti silmän kantamattomiin. Westernneissä olemme nähneet näitä maisemia, mutta vasta itse koettuna saa selville niiden valtavat mittasuhteet

Grand Canyonin reunalla oli tungosta. Kymmeniä ryhmiä ympäri maailman oli saapunut ihailemaan näitä upeita maisemia. Kanjonin syvyys on noin kaksi kilometriä ja seinämät osittain pystysuoria. Muutamat uskalikot istuskelivat aivan reunalla. Oppaamme Jack Ryanin kertoman mukaan vuosittain joitain putoaakin kanjoniin kuka mistäkin syystä. Antilooppikanjonissa oli ahdasta, mutta upeita auringonvalon muodostamia värileikkejä punertavilla seinämillä.

Nauttikaahan kauniista kesäpäivistä nyt, kun niitä vielä on!

Tapaamisiin Matarassa!

Mauri Koskela

DG MD 107-G

Hakatie 12

42800 HAAPAMÄKI

+358400560238